



baptist.dk

Særnummer

Nummer 7 | 2010 | 157. årgang
Udgivet af Baptistkirken i Danmark

FAQ om baptister

Det begynder og ender med Jesus

Hvor skal man begynde, og hvor skal man ende, når man taler om den kristne tro? Baptister begynder med Jesus – med dét, han sagde og gjorde, med hans død på korset og opstandelsen fra de døde

Baptister tror ikke »noget andet« om Jesus end det, andre kristne gør, men vi lægger stor vægt på, at troen altid må tage udgangspunkt i, hvad Jesus sagde og gjorde.

Vi tror, at vi hører Guds egen stemme i Jesu ord

Vi tror, at Jesu handlinger viser os, hvem Gud er

Vi tror, at Jesus er menneskets eneste redning

Vi tror, at Jesu eksempel viser os, hvordan vi skal leve

Fordi Jesus blev oprejst fra de døde, ved vi, at der er håb for verden

Det centrale spørgsmål

De fleste, hvis ikke alle kristne, vil sige ja til alt dette. Men for baptister er det vigtigste spørgsmål egentlig ikke, om vi »tror« på alt dette om Jesus og Gud – sådan i intellektuel eller følelsesmæssig forstand – men om vi er villige til at være »lærlinge« eller disciple af Jesus.

Det første Jesus gjorde, da han begyndte sit arbejde, var nemlig at vælge nogle lærlinge – eller disciple, som de kaldes i Bibelen. De gik sammen med ham og lærte af ham. Han lærte dem at tilgive



» En discipel er en, der lever som Jesus har lært os, og som lærer andre at gøre det samme. «

og at elske deres næste såvel som deres fjende. Han viste dem, at det kan være nødvendigt at lide for sandheden.

Efter sin opstandelse sagde Jesus til alle dem, der havde fulgt ham, at de skulle skabe en bevægelse i hele verden: »Gå ud og gør alle folkeslag til mine disciple¹, dvs. gør dem til mennesker, der er i lære hos Jesus!

Jesu disciple

At være en kristen er derfor først og sidst et spørgsmål om at være Jesu discipel. Man kan definere en discipel som en, der lever, som Jesus har lært os, og som lærer andre at gøre det samme. For baptister er der to ting, der hænger uløseligt sammen: Gud er blevet menneske i Jesus for at frelse os, og Jesus er kommet for at vise os, at vi er Guds børn og skal ligne vores far.

Det betyder, at for baptister er det at være en »kristen« mere end blot at være »tilhænger af kristendommen« eller at tilhøre en »kristen« kultur – det er at »følge Jesus«.

Dåben

Flere steder i dette hæfte vil du læse om dåben. Baptister praktiserer dåben på



en anden måde end Folkekirken. Vi knytter nemlig også dåben sammen med at blive Jesu discipel. Da Jesus sendte sine disciple ud, sagde han, at de skulle gøre mennesker til hans disciple, og at de skulle døbe dem og lære dem at holde alt det, han havde befalet dem. Derfor er dåben den handling, hvor vores liv knyttes sammen med Jesus som den Herre, vi tror på, følger efter og søger at være lydige imod. Og dåben knytter os på samme tid sammen i et fællesskab med andre, der følger ham – den kristne menighed (*læs mere om dåben på s. 9 og 18*).

Det er den forståelse af kristendommen, der ligger til grund for baptisters tro – og som altid er udfordringen. For det er væsentligt lettere, når man kun snakker om troen, end når den skal leves ud i virkeligheden!

[] Ole Lundegaard

[] Natia Gotziridse Hansen og Per Bækgaard



Hvad ved vi egentlig om Jesus?

Har Jesus virkelig levet?

Kun få historikere vil benægte, at Jesus rent faktisk levede i Israel for ca. 2000 år siden.

Hvorfra har vi vores viden om Jesus?

I Bibelen er det de fire evangelier – dvs. den første del af det, vi kalder *Det nye Testamente*, som er anden halvdel af Bibelen – der fortæller om Jesu liv, død og opstandelse. Desuden fortæller den jødiske historiker Josefus (levede ca. år 37-100) om både Jesus og hans bror Jakob.

Hvad kan vi med rimelig sikkerhed sige om Jesus?

- Han var jøde og hans hjemby var Nazaret i Galilæa
- Han blev født omkring år 0, og vores tidsregning er knyttet til hans fødsel
- Han talte aramæisk og muligvis også græsk
- Der er ikke noget, der tyder på, at han var gift
- Han blev betragtet af de fleste af sine jødiske landsmænd som en »rabbi«, dvs. en jødisk religiøs lærer
- Han blev korsfæstet af romerne ca. år 33

1] Se Mattæusevangeliet kap. 28, vers 16-20.

Indhold

FAQ om baptister



Forsiden | Ann Lund Wahlberg
og datteren Stella.
[📷] Peter Wahlberg

2 Det begynder og ender med Jesus

– den korte historie om Jesus

4 Hvad er baptister for nogen?

– om baptisternes placering
i den kristne kirke



6 Baptister og Bibelen

– hvad er baptisternes forhold til Bibelen?

8 Torbens historie

– en ny baptist fortæller sin historie

10 På pilgrimsvandring

– om at være baptistmenighed

12 Baptister arbejder sammen

– om Baptistkirken i Danmark

14 Baptister på kant med loven

– om de første danske baptister

15 Mission er mange ting

– tre portrætter af mønsterbrydere

16 Det bliver vi tit spurgt om

– FAQ om baptister

17 Til gudstjeneste hos baptisterne

– nogle typiske træk

18 Guds barn – gennem hele livet

– om barnevelsignelse, dåb og tjeneste



20 Længsel og modstand

– om spiritualitet og bøn

22 Gud er på færde

– om Helligånden

24 Om tro og politik – og baptister

– om troen i det offentlige rum

26 Troen skal leves!

– Maria fortæller om sine forbilleder

28 Da verden kom til os

– om integration af nye danskere

29 Baptister på flugt – og på vej

– en tidslinje



30 Vil vi tage vare på vores klode?

– omsorg for verden

32 Baptister og andre kristne

– baptister synes samarbejde er vigtigt

34 Hvilken religion er den sande?

– baptister om andre religioner

36 Når vi vil ha' brise

– så sender Du storm
– en moderne salme

baptist.dk

Redaktion af dette nr.

Lone Møller-Hansen, redaktør
Tlf. 5695 1015 / 2347 4015
m-h@mail.dk

Bent Hylleberg, tlf. 5918 5195
bent@hylleberg.info

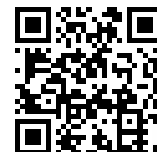
Ole Lundegaard, tlf. 5919 4049
ole.lundegaard@youmail.dk

Jacob Broholm Møller, tlf. 3255 2046
jbm@dbs.dk

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus
Trykkeri: V-Print, Holstebro
Oplag: 10.000

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales
på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«

Baptistkirken i Danmark
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk



Hvad er baptister for nogen?

Baptistkirken er en af de største kirker i verden – den største er Den romersk-katolske Kirke. I verden findes mere end 100 millioner baptister, heraf er 41 mio. tilknyttet Baptisternes Verdens Alliance. Faktisk er det tal steget med fire millioner på bare ét år. Denne voksende verdensorganisation, som også Baptistkirken i Danmark er medlem af, omfatter 218 kirkesamfund i 120 forskellige lande.

I Danmark er der 5300 medlemmer fordelt på 53 menigheder. Men på trods af, at vi her i landet virker ubetydelige, så er det altså en stor bevægelse, som den lille baptistkirke i Danmark er en del af. Nu er det ikke sådan, at baptister er ens –

hverken ude i verden eller i Danmark. Men vi har nogle fælles værdier og holdninger. Det prøver vi at fortælle om i dette blad, som vi har valgt at kalde *FAQ om baptister*.

Hvad betyder faq?

FAQ er et udtryk, man ofte støder på på Internettet. Bogstaverne står for »*Frequently Asked Questions*« – eller »ofte stillede spørgsmål«. Det hæfte, du sidder med i hånden, indeholder svar på spørgsmål, baptister ofte bliver stillet – og så nogle ting, vi bare har lyst til at fortælle dig! Bl.a. nogle personlige beretninger om, hvad troen betyder i hverdagen. Artiklerne er skrevet af mange forskel-

lige personer og afspejler dermed noget vigtigt for baptister: At mange har et ord at skulle have sagt.

Vi håber, du finder svar på dine spørgsmål. Hvis ikke, er der mange henvisninger til hjemmesider, hvor du kan læse mere, ligesom du naturligvis altid er velkommen til at besøge en baptistkirke i nærheden af, hvor du bor. God fornøjelse med læsningen!

[≡] Lone Møller-Hansen





Baptister og Bibelen

Alle kristne er enige om, at Bibelen er vores »grundbog«. Alligevel tolkes den ikke ens af alle kristne. Det er en af årsagerne til, at der findes forskellige kirkeretninger. Baptister betragter læsning og tolkning af Bibelen som en helt central del af at være en kristen.

Bibelen indeholder de beretninger og fortællinger, der er kristendommens grundlag. De fleste kirker har ud over Bibelen også nogle andre skrifter, som de lægger til grund for deres tro. Den romersk-katolske Kirke har en lang række skrifter, der er blevet til i historiens løb, og som sammen med Bibelen skaber grundlaget for kirkens tro og lære. Også Den danske Folkekirke har skrifter, der blev til efter reformationen i 1500-tallet, og som fungerer som grundlag for den evangelisk-lutherske kirke. Baptister har ingen af den slags skrifter eller bekendelser, fordi vi mener, at det er enhver generations og enhver kristens ret og pligt selv at læse og tolke Bibelen.

Let og svær

De fleste oplever, at det sommetider er let at forstå det, man læser, men andre gange meget svært. Fx er mange af de historier,

» Jesu liv fortæller entydigt om Guds kærlighed til mennesker, om tilgivelse, barmhjertighed, retfærdighed og håb. «

Jesus fortalte, lette at forstå, mens andet kan virke meget fremmedartet og svært. Det er der egentlig ikke noget at sige til, for de forskellige skrifter – eller »bøger« – der tilsammen udgør Bibelen, er blevet til for mange år siden i kulturelle sammenhænge, der er meget forskellige fra vores.

Jesus som centrum

Når Bibelen kan være svært at forstå, er det vigtigt at have en rettesnor for, hvordan vi skal tolke den. Baptister mener, at alt andet i Bibelen skal ses i lyset af Jesu liv, død og opstandelse. Meget kan stå uklart for os, bl.a. fordi nogle af teksterne er gamle og fremmedartede, men budskabet om, hvad Jesu sagde og gjorde, er til gengæld tydeligt! Vi ønsker altså at tolke det »uklare« i lyset af det »klare«, nemlig Jesu liv, der entydigt fortæller om Guds kærlighed til mennesker, om tilgivelse, barmhjertighed, retfærdighed og håb.

Hvis noget er svært og mærkeligt, eller man kan være i tvivl om, hvad man skal tro eller gøre, mener baptister derfor, at det er rigtigt at spørge: Hvad ville Jesus sige om dette? Hvad ville Jesus have gjort?

Til fælles brug

For baptister er det et vigtigt princip, at Bibelen skal tolkes i et fællesskab. Vi læg-

ger vægt på, at Bibelens ord skal forkyndes i kirken, men mindst ligeså meget at vi taler med hinanden om det, vi læser, og hjælper hinanden til at forstå det og praktisere det. Hverken præsten eller nogen anden kirkelig person har monopol på at udlægge Bibelens ord.

At bruge Bibelen

I sidste ende mener baptister, at det er vigtigere at *efterleve*, hvad Jesus sagde og gjorde end blot at forstå det med sin forstand. Det vigtige er ikke, at vi blot véd en masse om Bibelen eller kristendommen, men at vi *lever* som Jesus lærlinge.

Det er med Bibelen som med kroppens stofskifte. Når vi spiser, omdanner kroppens stofskifte maden til energi. På samme måde skal vi »indtage« Bibelens ord gennem læsning, samtaler og studier, hvorefter det – som ved et stofskifte – gerne skulle føre til, at vi handler kærligt og retfærdigt: Giver et glas koldt vand til den, der trænger, tilgiver vores næste, møder andre med kærlighed og handler retfærdigt og godt. Det er idealet – som vi stræber imod.

[] Ole Lundegaard

[] Natia Gotziridse Hansen
og Per Bækgaard



Bibelen

- Bibelen (græsk: *Biblos*) betyder »bog«. Den indeholder 66 bøger
- Første del (Det gamle Testamente) består af 39 bøger, er skrevet på hebræisk og er fælles for jøder og kristne
- Anden del (Det nye Testamente) består af 27 bøger – beretningerne om Jesus og de første kristne – og er skrevet på græsk
- »Testamente« betyder »pagt« eller »aftale« og hentyder til, at Gud har indgået en pagt med mennesker
- De første bøger i Det nye Testamente er de fire evangelier, og det er her, vi finder beretningerne om Jesu liv, død og opstandelse
- Bibelen er verdens mest udbredte bog, oversat til flere sprog end nogen anden

Torbens historie

Kan en forandring, der finder sted over flere år, kaldes helbredelse?

Det mener nyt medlem i baptistkirken, Torben Petersen. Efter mere end 20 år med psykisk sygdom oplever han nu, at tingene gradvist vender. Med Guds hjælp.

Torben oplevede sin første episode med psykisk sygdom i 1986. Efter et dødsfald i den nærmeste familie måtte han sygemeldes og senere skifte arbejdet som teknisk assistent ud med en tilværelse som konthjælpsmodtager. Samtidig afløste den ene indlæggelse den anden, og Torben fik stillet en diagnose med så forskellige lidelser som antiaggressiv adfærd, grænsepsykose og varierende grader af skizofreni. Som 30-årig fik Torben den førtidspension, som han gennem de seneste 2½ år har suppleret med sin løn fra et fleksjob i Herlev Hospitals journalarkiv. Imidlertid er Torben, pga. besparelser, netop blevet afskediget. Han læser nu matematik for at forbedre sine jobmuligheder.

På vej mod Kristus

At Torben indenfor de senere år har været i stand til at varetage et job og nu studerer

skyldes hans generelt bedre tilstand. Og det er Torbens opfattelse, at denne bedring er sammenfaldende med hans vej til Kristus. Første skridt på denne vandring var at få hold om det alkoholmisbrug, han igennem mange år havde haft. *»I hvert fald har der aldrig stået på recepterne, at pillerne skulle skyldes ned med whisky«,* bemærker han. Torben begyndte også at besøge Natkirken i Københavns Domkirke, hvor han talte med en medarbejder: *»Jeg turde simpelthen ikke snakke med præsten. Jeg var så bange for og vred på Gud«,* fortæller han. Samtidigt opsøgte Torben trossamfundet Unitarierne. Her erfarede han dog, at den retning, han bevægede sig i, var modsat Unitarierne: *»Jeg nærmede mig en kristendom, som de andre tilsyneladende var på vild flugt fra«,* konstaterer Torben ved tilbageblik.

Vil du være rask?

En ven introducerede Torben til baptistkirken, og i 2008 oplevede han på Baptist-Kirkens sommerstævne og i sin menighed at blive stillet det centrale spørgsmål: Vil du gerne være rask? *»Og jeg blev mere og mere tydelig i svaret: Ja det vil jeg gerne«,* siger Torben. Med troen oplever han, at den mistænksomhed, han igennem ad-

skillige år har næret til andre mennesker, mindskes: *»At være skabt i Kristi billede handler om at være skabt med evnen til at beslutte at elske andre – og at jeg kan lære det, når jeg tager imod den nødvendige hjælp«,* hævder Torben. Den hjælp får han bl.a. via det kristne fællesskab. Ifølge Torben kan det modvirke den gensidige berøringsangst, som mennesker med og uden psykiske lidelser har for hinanden: *»Muligheden for at indgå i brede, almindelige fællesskaber, fordi vi har en fælles interesse i at være der, uden nødvendigvis at være enige om det hele. Det er en rigtig*

» At være skabt i Kristi billede handler om at være skabt med evnen til at beslutte at elske andre. «



Torben Petersens dåb.



god læreproces, som fællesskabet kan give mig», fastslår han.

Følg mig

Torben er i dag bl.a. aktiv i baptistkirkens Natkirke på Nørrebro, hvor han praktiserer, hvad han selv fandt værdifuldt for sin integration i kirken: »Det handler om at få formidlet accept af dem, der kommer ind – som de er. Men også om at få skabt nogle personlige relationer«, anfører Torben og fortsætter: »Samtalen med Gud er særdeles vigtig, men man kan ofte have brug for nogle, der hjælper med at oversætte«. Undervejs på sin vandring

oplevede Torben selv behovet for en billedlig oversættelse af Gud. Han fik Joakim Skovgaards monumentale maleri »Kristus i de dødes rige« anbefalet, og det skulle på mange måder vise sig også at illustrere Torbens egen situation. Han forklarer: »Det billede siger mig, at Kristus lukker lyset ind til dem, som er faret vild i mørket. Han åbner døren på vid gab, så man kan se, at der er en vej ud. Og hvis du vil med, så følg mig«.

[] Morten Hedelund

[] Kurt Bøgsted
og Per Bækgaard



Fakta | Torben Petersen

52 år

Medlem af Korskirken
i Herlev

Medarbejder i Natkirken

Se www.kirke4byen.dk



QR-kode

Hvis du har en smartphone, kan du downloade en gratis scanner-applikation. Med programmet kan du, ved hjælp af telefonens kamera, scanne koden. Herefter åbner hjemmesiden, bag linket, automatisk på din telefon.



På pilgrimsvandring

Målet er det samme. Menneskene i rejsefølget er forskellige. Vi er alle på den samme rejse

Campingferie med far, mor og små søskende. 12 timers bustur med vildt fremmede mennesker på alt for lidt plads – eller den korte tur i fly for hurtigt at nå solen, varmen og swimmingpoolen. Nøg-leordet er rejse, men forskellige former for rejser. Målet er det samme, men vejen frem til destinationen er forskellig. Nogle ønsker afslapning, hygge, ro og en primitiv tur hen imod målet. Andre spekulerer ikke i rammerne, men derimod i selskabet undervejs og en praktisk tur. Endelig er der typerne, der bare skal af sted i en fart.

Kirken som rejsefølge

Kirken kan sammenlignes med et rejsefølge. I hvert tilfælde burde kirken være et fællesskab af mennesker på vej mod samme mål, vejledt af Helligånden. Bil-

» Målet er, at vi bliver mennesker, der lever i overensstemmelse med Jesu ord og i kærlighed til Gud og til vores næste. «

ledet er ikke så misvisende endda. For Bibelen fortæller, at hvor to eller tre er forsamlet i Jesu navn, dér har han lovet at være til stede¹.

Undertiden siges det lidt spydigt, at hvor der er to baptister, er der mindst tre meninger i spil! Meninger om alverdens ting og sager. Holdninger til småt og stort. Synspunkter om ruten frem mod bestemmelsesstedet, indvendinger mod rejsens praktiske udførelse og meget mere. Men ikke uenighed om målet! Målet er, at vi bliver mennesker, der lever i overensstemmelse med Jesu ord og i kærlighed til Gud og til vores næste.

Forskelle er velkomne

Samtidig skal kirken være et fællesskab, hvor enhver kan slå følge, ligeegyldigt hvor man selv er på livets rejse. Kirken skal være stedet, hvor vore evner og gaver bringes i spil – og hvor man har respekt for andres liv, evner og talenter.

Det sker – selv på den bedste rejse – at der opstår uoverensstemmelser om såvel indhold som form på turen, og det vil være uærligt at fortie, at uenighed er en del af det at være kirke. Udfordringen ved at være kirke består ikke i at få ensrettet alle holdninger, systemer og former –

men i at holde fokus på målet: At vi gennem troen på Jesus bliver ét fællesskab. Redskabet, vi skal bruge undervejs, er den samtale, vi fører med hinanden.

Guds folk på vej

Bibelen indeholder en grundfortælling om at være »Guds folk«. Det er fortællingen om, hvordan Gud befrier israelitterne fra slaveriet i Egypten. Vejen ud af slaveriet og gennem ørkenen var deres rejse mod det land, som Gud havde lovet dem. De blev ledt af Gud, og de fulgte ham – og undervejs tog de sig af hinanden: »Herren gik foran dem, om dagen i en skysøjle for at føre dem på vejen og om natten i en ildsøjle for at lyse for dem, så de kunne gå både dag og nat.«²

Sådan tror baptister, kirken skal være: Et broget folk, der er på vej. På vej til at blive de mennesker, Gud vil, vi skal være. På vej væk fra alle de ting, der forhindrer os i at blive det. På vej frem mod en verden, hvor Guds kærlighed opleves og deles. På vej mod en verden med fred og retfærdighed.

[≡] Andreas Højmark

[📷] Anker Lundegaard m.fl.



1] Se Mattæusevangeliet kap. 18, vers 20.

2] Se 2. Mosebog kap. 13, vers 21

Dåb – på vandring ud i en ny spændende verden med Jesus som guide.

Prayer.



Pilgrimme – på vandring på missionsstævnet



Momsandmuffins – på vandring med mødre fra New Zealand, China, Vietnam, Ghana og USA – sådan er det for de små rollinger, der samles en gang om måneden i Bethelkirken under temaet: »Moms and Muffins – a network for international moms«.

Gospelkor – på vandring med glade gospeltoner i ryggen en eftermiddag på Louise Plads i Aalborg med temaet: »Smag på verden«.

Internationale studerende – på vandring med internationale kristne studerende mod nye horisonter.



Barnevelsignelse – på vandring med Guds velsignelse.



Forbøn for nydøbt – på vandring med forbøn i bagagen.

Baptister arbejder sammen

De godt og vel 50 danske baptistmenigheder udgør til sammen ét fællesskab, som hedder Baptistkirken i Danmark. Nogle menigheder er gamle – fra baptis- mens opkomst i 1800-tallet. Andre er »børn« af de gamle menigheder. De fle- ste af de yngste menigheder er opstået ved indvandring fra andre kontinenter



Menighederne, der i fællesskab udgør Baptistkirken, er meget forskellige, for- met af hver deres historie og ikke mindst af de mennesker, som aktuelt tager del i fællesskabet. Besøger du forskellige baptistmenigheder, vil du måske spørge dig selv, om det er det samme kirkesam-

fund, du er landet i! Men under den bro- gede overflade er der stærke bånd mellem menighederne.

Frivilligt fællesskab

Hver lokal menighed er på alle måder selv- stændig. Kirken på landsplan har ingen

myndighed over de lokale menigheder, hverken over deres liv eller lære, organisa- tion eller økonomi. BaptistKirken er et fri- villigt og dog forpligtende inspirations- og arbejdsfællesskab med et vist fælles præg i kraft af lære og historie, fælles udfor- dringer og behov. Umiddelbart kunne man mene, at den fælles lære må handle om dåb (eftersom »baptist« betyder »døber«), men selv om alle menigheder praktiserer bekendelsesdåb, varierer både dåbssyn og optagelse af nye medlemmer (se s. 18).

Den lære, der er fælles for baptister, handler om forholdet mellem Gud og men- nesket. Over for Gud er alle mennesker lige; derfor er vi også lige over for hinan- den. Heraf følger baptisters ufravigelige principper om demokrati og frihed – og at kirken i vid udstrækning er en lægmands- bevægelse¹. Baptisters tværkirkelige engagement præges af den samme tanke om lighed. I det arbejde er mange bapti- ster meget aktive.



Fra BaptistKirkens missionsstævne.

» I praksis er det samtalen om fælles opgaver, der holder det brogede fællesskab af baptister sammen. «

Ligeværdig samtale

Den grundforståelse forpligter til ligeværdig samtale. I samtaler ud fra Bibelen formes baptisters lære og forkyndelse. Og i samtalen formes beslutninger om, hvad baptister skal gøre sammen. I praksis er det samtalen om fælles opgaver, der holder det brogede fællesskab af baptister sammen.

Samtalen foregår i den lokale menighed på mange niveauer: I menighedsråd og udvalg og i flere uformelle fora. Men først og fremmest på menighedsrådet, der er den lokale menigheds øverste myndighed. Her kan alle døbtte være med på lige fod og her tages alle vigtige beslutninger.

Mange opgaver er for store for den enkelte menighed og søges derfor løst i det nationale fællesskab, Baptistkirken i Danmark. Her foregår samtalen først og fremmest på det årlige sommerstævne, der fungerer på samme måde som det lokale menighedsråd. Her har alle bap-

tister taleret, mens menighedernes delegerede har stemmeret. Imellem landsmøderne ledes BaptistKirken af den valgte ledelse, bistået af en ansat stab og en række udvalg med hver deres ansvarsområde – international mission, integration, uddannelse m.m. Se det grafiske billede af de lokale menigheder og BaptistKirken.

Fælles opgaver

I mange år har danske baptister været engageret i mission og udviklingsarbejde i Burundi og Rwanda, hvor vi nu samarbejder med de nationale baptistkirker. Men engagementet rækker vidt om på kloden. I dag drives den internationale mission som en række projekter, både af forkyndende

og humanitær art, som menighederne kan vælge at støtte. Men verden kommer også til os. Integration af nydanske i fællesskabet er i disse år en stor udfordring, som menighederne hjælper hinanden med (se s. 28).

Tidligere havde BaptistKirken sin egen uddannelse af præster, som indgik i et samarbejde med flere andre kirker i Skandinavien. I dag benytter vi både danske offentlige uddannelser² og internationale skoler, bl.a. Europæiske Baptisters seminarium i Prag³.

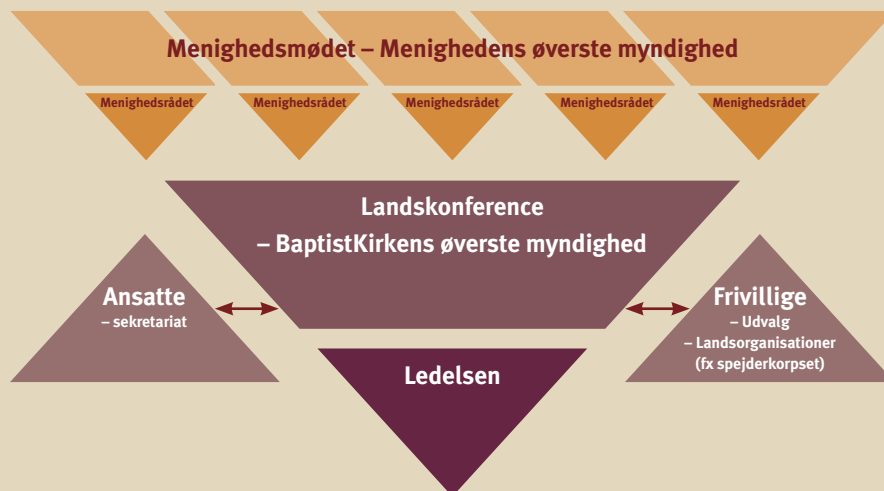
[≡] Søren P. Grarup

[☐] Kurt Bøgsted

[^v] Natia Gotziridse Hansen



53 selvstændige menigheder i 2010



1] »Lægmand« betyder egentlig »mand af folket«, dvs. det modsatte af at være professionel. BaptistKirken lægger vægt på, at alle troende er med til at lede kirken, ikke blot professionelle præster og kirkeledere.

2] Fx universiteterne i København og Aarhus, eller den nye 3K uddannelse, se www.3k.diakonissen.dk.

3] Se www.ibts.cz

Læs mere på www.baptistkirken.dk

Baptister på kant med loven

Danske baptister opstod i 1800-tallet som en del af den religiøse og sociale vækkelse, der også skabte grundtvigianere og Indre Mission. Den første menighed blev stiftet i 1839. Dermed brød de første danske baptister dansk lov.

En kold morgen i oktober 1839 gik et dusin mennesker udenfor København. Her døbte en tysk baptist, der ulovligt var i landet, de første danske baptister. Dåben fandt sted, hvor Lersøparken findes i dag. Dermed satte de sig udenfor statskirken og det danske samfund, idet alle borgere skulle tilhøre kongens lutherske kirke. Det kunne myndighederne ikke tolerere. Politi og biskopper gik i tænkeboks.

Bag tremmer

De første baptister gik i kirke hos Grundtvig, men deres veje skiltes i 1839. Da han igen blev præst i statskirken, trådte de ud af den! I deres syn på dåben gik de hver sin vej. Men de stod stadig sammen i kamp for danskernes ret til at tænke og tro uden tvang. Den liberale presse i København støttede dem, indtil Grundloven

Mindestenen i Lersøparken, hvor de første baptister blev døbt, er rejst i 1964 af Danske Baptisternes Spejderkorps.



sikrede religionsfrihed 10 år senere. Men indtil da blev de forfulgt.

Baptisternes ledere blev sat i fængsel på vand og brød. Deres nyfødte børn, der »henlå udbte«, som det hed, blev døbt med tvang, når politi og præst mødte op. Baptisternes leder, P. C. Mønster, blev fængslet fem gange, tilsammen i to år. Hver gang han kom ud, begyndte han forfra med at prædike og kæmpe for frihed og ret. Han gik fallit, da politiet solgte hans ejendele på auktion. Han blev den første, der i 1840 ansøgte myndighederne om »Fuld Religionsfrihed for Danmark«, men Sjællands biskop ville ikke drøfte sådanne »ubetydelige sager«!

Folkekirken sejrede

Engelske kristne besøgte Danmark og

appellerede til kongen om frihed. Tyske baptister rejste op over grænsen for at indsætte nye baptistpræster, der skulle lede menighederne. Fremgangen var stor. På ti år havde baptisterne døbt ca. 1.000 danskere og forsøgt mission i både Sverige og Norge.

Men danske frikirker blev aldrig store, modsat i Sverige. Det skyldtes, at folkekirken præster – både de grundtvigske og indremissionske – erobrede vækkelsen. I 1912 fik de lokale menigheder i Folkekirken menighedsråd, der sammen med præsterne samlede mange i sognet i nye sognegårde.

[≡] Bent Hylleberg

[📷] Linette Lund



Mission er mange ting



I FRONT

P. C. Mønster (1797-1870)

Mønster rangerer på linie med Grundtvig som bannerfører for religionsfrihed. Som uddannet gravør tog han på seks års dannelsesrejse i Europa. I 1830 blev han gift og begyndte at gå i kirke hos »gudelige præster« i Slagelse. Han blev en af lederne i vækkelsen på Sydvestsjælland, inden han flyttede til København. Fra 1835 gik han i kirke hos Grundtvig men indså, at deres bibelsyn var forskellige. Læsning af Det nye Testamente førte Mønster til et baptistisk dåbssyn. Efter 1839 blev han »baptisternes missionær« i hele landet. Hans menighed på 400 medlemmer blev ramt af konflikter med tyske baptistledere og ædt op af mormonerne, der kom til landet efter 1849. Han døde som medlem af Folkekirken.



I FELTEN

Martine Emming (1897-1966)

Oversøisk mission begyndte for danske baptister i Burundi og Rwanda efter 1928, hvor de første missionærer landede og byggede kirke, skole og hospital. En af de første var Martine Jensen. Inden hun rejste, var hun i ni år tjenestepige på en gård i Jylland, hvor hun begyndte en søndagsskole for egnens børn. Efter fransk-studier og uddannelse som jordemor i Belgien rejste hun i 1931 med Hans Emming til Centralafrika, hvor de arbejdede indtil 1965. Deres hjem var åbent for alle, høj som lav. Pga. den store gæstfrihed blev hun kendt for at spørge: »Hvor meget vand skal der i suppen i dag?« Gennem hele livet blev hun legemliggørelsen af det gamle motto: Enhver baptist er en missionær.



PÅ TOPPEN

Knud Wümpelmann (født 1922)

Han blev danske baptisters første generalsekretær i 1964. Født i Odense, døbt som 13-årig og uddannet i kommunikation og teologi. Herpå var han præst i Pandrup og på Amager inden et studieophold i USA. En enorm arbejdsevne og et diplomatisk sind var baggrunden for, at han 10 år før Berlinmurens fald i 1989 rejste Øst- og Vesteuropa tyndt som generalsekretær for Europas baptister. Herpå blev han valgt som leder for alverdens baptister, *Baptisternes Verdens Alliance*, en opgave han bestred 1990-95. Han besøgte nu baptistkirker overalt i verden, deltog i teologiske samtaler med mange andre kristne og søgte at påvirke politikere på højeste niveau, når det gjaldt baptistiske mærkesager: Global retfærdighed, bekæmpelse af fremmedhad og respekt for anderledes tænkende.

Det bliver vi tit spurgt om

Hvad er forskellen til folkekirken?

– baptister danner altid frikirker, der er uafhængige af staten; folkekirker indgår samarbejde med statsmagten – det gælder også den danske folkekirke
– baptister døber aldrig spædbørn, men kun personer der selv ønsker at tage imod dåben som Guds gave og ønsker at tjene Jesus

Hvordan får jeres børn navn?

– et barn får navn, når forældrene fremsætter ønske herom til en baptistpræst på samme måde, som det sker i andre kirker; navngivning har i princippet ingenting med dåb at gøre
– baptister mener derfor, at navngivning bør være en civil sag, ikke et kirkeligt anliggende

Kan man blive viet i en baptistkirke?

– ja, BaptistKirken har siden 1952 haft vielsemyndighed, så hvis den ene af ægtefællerne er baptist, kan brudeparret blive viet i en baptistkirke

Hvor bliver baptister begravet?

– på de danske kirkegårde som de fleste andre danskere

Betaler baptister kirkeskat?

– nej, baptister har som frikirke en selvstændig økonomi, som staten ikke blander sig i; baptister betaler frivillige bidrag, der dækker kirkebyggeri, lønninger, missionsarbejde mv.

Må alle og enhver komme til jeres gudstjeneste?

– ja, gudstjenesten og alle andre begivenheder i kirken er åbne for alle



Er det den samme Gud, vi tror på?

– der findes kun én Gud, Jesu Kristi far; det er folkekirkefolk og baptister enige om, men vi tolker nogle få af den kristne tros grundtanker forskelligt – bl.a. opfattelsen af kirken og dåben.

[≡] Bent Hylleberg

[🗨️] Jørgen Grønnegaard



Ordliste

Guds rige – det vigtigste begreb, som Jesus brugte, når han ville udtrykke, at Gud kommer til os med fred (*shalom*), men det omfatter også kærlighed, retfærdighed, barmhjertighed mv.

Discipel – bruges i Det nye Testamente om dem, der fulgte Jesus. Discipel betyder elev eller lærling, og det handler om konkret at arbejde for *Guds rige*

Kirke – betyder »det, der tilhører Herren« (græsk: *kyrios*)

Baptist – kommer af det græske *baptismos*, der betyder dåb, neddykkelse; oprindeligt blev det brugt som et øgenavn

Bekendelsesdåb – dåb, hvor den, der døbes, bekender sin personlige tro på Gud, altså modsat barnedåb, hvor man døber barnet på faddernes eller kirkens tro. Derfor kaldes dåben blandt baptister også »troendes dåb«

Til gudstjeneste hos baptisterne

Meningen med livet er, at vi tjener Gud. Det bør ske hele ugen – i skolen, på arbejdspladsen eller hvor vi færdes som menneske – ved, at vi lever kærligt og retfærdigt. Men for at kunne leve sådan hver dag behøver vi at samles til gudstjeneste om søndagen. Her kommer vi for at takke Gud for livet og for at få vejledning til at leve det til glæde for andre.

Søndagens gudstjeneste er en central del af alle kristne kirkers liv. Det gælder også for baptister. Som regel vil gudstjenesten i en baptistkirke være mindre formel end i folkekirken. Præsten, der kan være kvinde såvel som mand, bruger almindeligt tøj, fordi der ikke er forskel på folk hos Gud.

Form og indhold

De forskellige dele af gudstjenesten er også kendt fra andre kirker. Man synger, beder, hører beretninger fra Bibelen og lytter til en prædiken. Der kan også være dåb og nadver (altergang). Formen kan variere meget fra kirke til kirke, for der er ikke én bestemt måde, baptistkirker skal holde gudstjeneste på. Der er frihed for hver menighed.

Mange baptistkirker lægger stor vægt på sang og musik i gudstjenesten. Der vil ofte medvirke kor, fx gospelkor. De fleste steder synger man en blanding af salmer og helt moderne sange. Nogle steder bruges der orgler, andre steder fx klaver – eller et band ledsager sangene.

Mange medvirkende

Der vil ofte være mange medvirkende ved

gudstjenesten. Mange steder vil der være en, der leder gudstjenesten, mens præsten kun skal prædike. Der kan være andre, der beder en bøn, læser en bibeltekst eller deler en erfaring.

Som regel fejrer baptister gudstjeneste søndag formiddag. På et andet tidspunkt om søndagen eller på en anden ugedag holdes der ofte andre former for gudstjenester, fx med gospelsang, gudstjeneste for børn og unge eller stille-gudstjenester. Alle er naturligvis altid velkomne, baptist eller ej.

[≡] Ole Lundegaard

[□] Natia Gotziridse Hansen
og Per Bækgaard



I nadveren deler baptisterne gerne et helt, nybagt brød og i de fleste baptistkirker er det enten alkoholfri vin eller saft, der er i nadverglassene.



Guds barn – gennem hele livet

Børnene er Guds – lige fra de bliver skabt. Vi hverken kan eller skal gøre os fortjent til at være Guds børn. Alligevel velsigner baptister deres spædbørn og døber mennesker, der bekender deres tro på Gud. Hvordan hænger det sammen?

Et sted i evangeliet sætter Jesus et barn midt mellem de voksne og siger til dem, at de må blive »som børn«¹. Derpå velsigner han børnene. Børnene har altså en særlig tilgang hos Gud. Derfor tror baptister, at Gud har et »forspring« i hvert eneste menneskes liv. Når et barn bliver født, er det Guds barn.

Barnevelsignelse

Når baptister velsigner spædbørn i stedet for at døbe dem, forandrer det ikke barnets status hos Gud. Det markerer, at barnet er en del af Guds folk, menigheden. Her er der altså forskel mellem baptisterne og Folkekirken. Den officielle lære i Folkekirken er, at barnet skal døbes for at blive Guds barn.

De fleste unge gennemgår en fase, hvor de gør oprør. Nogle vender bevidst Gud ryggen, andre glider ud af fællesskabet og atter andre vender tilbage igen.

Der er ikke to mennesker, der har samme vej i troen. Nogle beslutter at blive døbt tidligt, fordi de er vokset op med troen på Jesus. Andre får en erfaring af omvendelse, at vende tilbage til Guds favn. Det bliver anledningen til, at de bliver døbt. Andre begynder sent i livet at tro, og de bliver ældre, inden de døbes. Men uanset alder gælder det samme: I dåben takker vi for, at vi er Guds børn; vi vedkender os, at vi ikke kan leve uden Gud – og vi bekender, at vi ønsker at leve, som Jesus lærte os.

Dåb til tjeneste

Når dåben har fundet sted, bliver der bedt en bøn for den nydøbte, mens præsten og andre lægger hænderne på ham eller hende. Baptister lægger vægt på, at dåben både er Guds omfavelse af os og vores indvielse og udrustning til at tjene Gud. Bønnen handler derfor om, at Gud må give sin Helligånds kraft til den døbte, så hun eller han kan bevares i troen på Jesus og får mulighed for at tjene ham.

Alle får en opgave

Som baptister tror vi, at alle er lige overfor Gud. Det kaldes »det almindelige præstedømme«². Det betyder, at Gud har en opgave til os alle – men ikke den samme. Vi får

evner og muligheder, der svarer til det, Gud ønsker, vi skal bruge vores liv på. Nogle er gode til at synge, andre til at prædike, nogle engagerer sig politisk eller i socialt arbejde, nogle besøger syge og gamle, andre vil gerne tjene Gud med deres hænder arbejde – praktisk eller kunstnerisk. Gud har brug for tjenere alle vegne. Med Helligånden (læs s. 22) bliver vi i stand til at forstå, hvad Gud siger til os og handle derefter.

Personlig tro

Tro kan ikke arves. Hver generation og hvert enkelt menneske må personligt tage imod Jesus. Vi kan have forældre eller andre kristne som rollemodeller. Men på et tidspunkt må vi selv tage stilling og modnes i den personlige tro.

Personlig tro er noget andet end privat tro. Når vi siger, at troen er privat, er det ofte, fordi vi er blufærdige og ikke føler os »troende nok«. Jesus siger, at vi blot skal have tro som et sennepsfrø³, og det er altså ikke ret stort! Personlig tro vokser ved at blive delt og ved, at vi sætter ord på det, vi tror – og også deler vores tvivl med andre.

[≡] Lone Møller-Hansen

[☒] Morten Kjær-Andersen



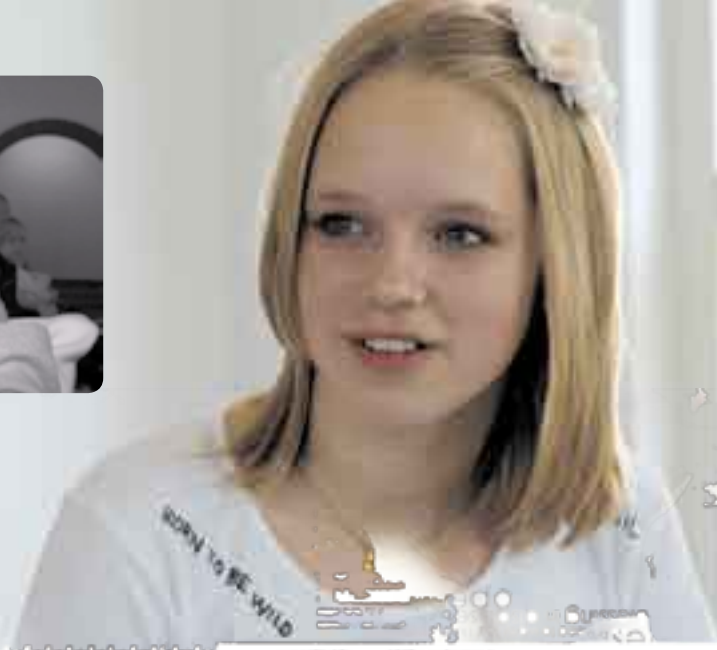
1] Se Mattæusevangeliet kap. 18, vers 1-5

2] Se Peters Første Brev kap. 2, vers 9-10

3] Se Mattæusevangeliet kap. 17, vers 20



Barnevelsignelse.



Emilie blev døbt som 14-årig

Emilie Kjær Andersen er vokset op i en familie, hvor hendes mor er baptist. Og fra Emilie var helt lille, er hun kommet i baptistkirken: »Jeg har altid troet på Jesus. Og jeg elsker at synge og at bede«, fortæller hun.

Som 11-årig fik hun konstateret sukkersyge. »Jeg bad meget til Gud om, at han skulle hjælpe mig, og det gjorde han. Gud og min familie hjalp mig igennem en svær tid«, fortæller Emilie, der i dag lever afklaret med sin sygdom.

Emilie valgte at blive døbt i foråret 2010 som 14-årig: »Jeg havde gået til præst i folkekirken sammen med min klasse – og præsten tilbød, at jeg kunne blive døbt i baptistkirken og konfirmeret i folkekirken. Men baptistkirken er *min* kirke, og det var her, jeg gerne ville døbes og leve med«.



Dåbsgrav

I en baptistkirke er der ingen døbefont, men en »dåbsgrav«. Det er et bassin fyldt med vand – nok til at den, der skal døbes, kan dykkes helt ned under vandet et kort øjeblik. Inden dåben bliver man spurgt: »Tror du på Jesus som frelser og herre?« Efter at den, der skal døbes, har bekendt sin tro, finder dåben sted i »Faderens, Sønnens og Helligåndens navn«. Grunden til at det kaldes en »grav«, skal findes i Paulus' brev til Romerne, kap. 6, vers 4.



Længsel og modstand

Det er muligt at møde Guds kærlighed, både når vi længes efter ham, og når vi er vrede på ham – eller kede af det. Selv når Gud ikke bryder sig om dét, vi tænker, siger og gør, så aftager hans kærlighed til os ikke

*Vor Fader, du som er
Helliget blive dit navn,
ske din vilje som i himlen
Giv os i dag vort daglige
forlad os vor skyld, som også
og led os ikke ind i fristelse,
For dit er Riget og magten*

Alle mennesker rummer både en længsel efter og en modstand mod Gud. Som kristne tror vi, at længslen skyldes, at vi er skabt i Guds billede. Det vil sige, at dybt i os ligger en længsel efter at kende Gud – på samme måde som børn længes efter at kende og opleve deres forældres kærlighed.

Er Gud vred?

Paradoksalt nok har vi samtidig en modstand mod Gud indbygget i os. Den er lige så naturlig som længslen. Modstanden

kan skyldes, at vi er bange for Gud, fordi vi tror, at han vil straffe os for det, vi gør forkert. Billedet af en vred Gud har kristne desværre holdt i live gennem tiden. Hertil er kun at sige, at selv når Gud ikke bryder sig om dét, vi tænker, siger og gør, så aftager hans kærlighed til os ikke. Hans kærlighed viste sig først og fremmest gennem det, Jesus sagde og gjorde: Gud vil ikke straffe os. Han vil derimod omslutte os med kærlighed og hjælpe os til at leve i kærlighed.



*i himlene!
komme dit rige,
således også på jorden.
brød,
vi forlader vore skyldnere,
men fri os fra det onde.
og æren i evighed!
Amen.*



*Vort hjerte er uroligt,
indtil det finder hvile
hos dig, o Gud.*

Augustin, biskop i Nordafrika, ca. 400

Mattæusevangeliet kap. 6, vers 9-13

» Det er fantastisk, at Gud ikke kun møder os i vores længsel efter ham, men også i modstanden. «

Modvilje mod Gud

Vi kan også have modvilje mod Gud, fordi han har en mening med og om vores liv. Gud tvinger os ikke til at tro, men giver os et frit valg. Friheden er en gave fra Gud, og med den følger også pligter. Vi er frie, men forpligtede – det hører med til at være skabt. Vi er skabt til fællesskab – med Gud og mennesker. Og den samhørighed er ikke altid et let valg.

Det er fantastisk, at Gud ikke kun møder os i vores længsel efter ham, men også i modstanden. Når vi er bange, kede af det eller vrede, er det Guds største ønske, at vi kommer til ham med alle vore følelser. Også dem, vi ikke vil være bekendt. Faktisk kender han dem allerede, men han ønsker at møde os i alle livets faser. Der er ingen følelser, der er forkerte – det forkerte opstår, hvis vi prøver at skjule os for Gud. Hvordan møder vi så Gud?

Hjælp til at møde Gud

Vi møder Gud, når vi beder – altså taler med Gud. Bøn er både stilhed og ord. I stilheden lytter vi til Gud, og med vores ord kan vi udtrykke, hvad vi tænker, føler og længes efter. På internettet og i bøger kan vi finde bønner, der er formuleret i går – eller for flere hundreder år siden. Dem må vi bruge, når vi ikke selv kan formulere vores bøn. Jesus lærte os en særlig bøn,

nemlig *Fadervor*. Den kan vi altid ty til, når vi ikke selv kan finde ord for det, vi vil sige til Gud. Den siger det nødvendige.

Vi møder også Gud, når vi læser i Bibelen. Her taler Gud også til os, og baptister er fra gammel tid kendt som »Ordets folk«, dvs. at vi lægger stor vægt på at bruge Bibelen. I Bibelen lærer vi Jesus at kende, og han viser os Guds ansigt og væsen. Det er fra Bibelen, vi får en idé om, hvad der er Guds vilje med os. Af Jesus lærer vi, hvilke værdier vi skal leve efter, hvis vi vil gøre dét, Gud gerne vil have – og det, han véd, der er bedst for os!

At søge Gud – sammen

Baptister har altid været optaget af fællesskabet omkring gudstjenester, bibelstudier og bøn. Vi anerkender såvel vores længsel efter Gud som den modstand og tvivl, der er almindelig for alle mennesker. Fællesskabet i gudstjenesten, hvor vi tilbeder Gud, og i samtalerne om det, der står i Bibelen, er de bedste steder at tumle med både længslen og modstanden.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Per Bækgaard





Gud er på færde

Er du nogensinde blevet overrasket?

Man kan blive overrasket på mange måder – både negativt og positivt. For 2000 år siden var der en gruppe venner, som i første omgang blev negativt overrasket. De havde fulgt deres læremester i tre år, og de så frem til at skulle gøre det længe endnu. Men en dag kalder Jesus dem sammen og siger, at han snart vil forlade dem. I stedet for vil han sende noget, han kalder en »talsmand« – Helligånden.

Fra frygt til mod

Disciplene forstår ikke, hvad Jesus siger, men de bliver klogere. Da Jesus er død, gemmer de sig bag lukkede døre, fordi de er bange. Derfor bliver det første konkrete møde, som Jesu venner får med Guds ånd, Helligånden, ret voldsomt, og de bliver faktisk beskyldt for at være fulde! Men det mest interessante er, at de få skræmte

disciple – der var bange for, at romerne skulle slå dem ihjel – bliver forvandlet ved at møde Helligånden. Da Helligånden kommer, får de tro og livsmod til at starte den bevægelse, Jesus har bedt dem om. Og i løbet af få hundrede år har de og deres efterfølgere været med til at vende Romerriket på hovedet.

De første kristne var jo jøder, og for jøderne var Guds Ånd til stede i templet i Jerusalem og hos profeterne. Men nu oplevede Jesu venner, at de blev fyldt med Guds Ånd. Apostlen Paulus, der har skrevet flere af brevene i Det nye Testamente, taler om, at mennesker, der tror på Gud, er »levende templer«¹ – Guds ånd bor i dem! Når vi mødes som venner over en kop kaffe, spiser sammen eller er til gudstjeneste, så er Guds Ånd til stede for at inspirere os til alt godt. Og det gør Helligånden hele tiden, hvis vi vil lytte.

Et billede på den treenige Gud er vand, som kan være flydende, is eller damp.

Det bliver konkret

Det er den historie, baptister spejler sig i, når vi taler om Helligånden. Guds ånd er i mennesker og i fællesskaber. Helligånden er med til at indgyde os mod og håb. Håb om, at verden kan blive et bedre sted, når vi lytter til ham. For Helligånden er »talsmanden«, der er kommet for at inspirere, oplyse og vejlede. Men hvad betyder det konkret?

Helligånden leder altid vores opmærksomhed hen mod Jesus. Helligånden giver gode råd, så vi begynder at leve mere, som Jesus viste os. Det kan ske på mange måder. Det sker fx, når Helligånden kalder vore bedste evner og talenter frem, når han tilskynder os til at gøre noget ved den sociale

1] Se Paulus' første brev til menigheden i Korinth kap. 3, vers 16-17

» Helligånden er med til at indgyde os mod og håb. «

uretfærdighed i verden, når vi ser til syge og beder for dem, og når vi bygger fællesskaber, hvor mennesker kan finde tryghed og omsorg, og hvor troen på Gud kan vokse.

Kom i stødet!

Nogle har sammenlignet Helligånden med elektricitet. Elektriciteten er der hele tiden, men det er først, når du tænder på kontakten, at den kommer i brug. Sådan er det også med Guds Ånd: Den er her hele tiden, men det er først, når Helligånden tænder os, at vi får kraft og klarsyn til at leve liv, der peger hen på Jesus – at leve liv, hvor mennesker igennem os kommer til at opleve alt det, Gud vil med os og verden: Heling, omsorg, kærlighed, glæde, fred og retfærdighed.

[≡] Thomas Willer

[📷] Natia Gotziridse Hansen



Tre-enigheden

Det er svært at forklare, hvordan vi opfatter Gud. Dybest set er Gud et mysterium. Fra gammel tid har kristne brugt begrebet *tre-enighed* for at udtrykke, at vi tror på én Gud, som vi kender i tre personer: Fader, Søn og Helligånd. Vi tror, at Gud er vores skaber (Fader), at det er Gud, der frelser os fra ondskab og død (Sønnen – Jesus er frelser), og at Gud stadig er hos os, vejleder os og giver os livsmod (Helligånden). Det er denne tro på Gud – som Fader, Søn og Helligånd – der definerer de kristne kirker.

Men det er svært! Hvordan kan Gud være én og dog tre? Vi bruger ofte billeder for at gøre det mere forståeligt. Vi kan fx tænke på vand, der kan findes både som flydende vand, som is og som damp. En og samme sag, men dog i tre forskellige former. Og vi kan sige, at en mand kan være både far, søn og ægtemand på en og samme tid.

Ordet *tre-enig* findes ikke i Bibelen. Det er vores måde at beskrive på, hvordan vi oplever Gud.



Om tro og politik – og baptister

» Jesu budskab handler altså mere om vores næstes liv – end om det næste liv! «

Kirke og stat bør adskilles, hvis baptister skal bestemme. Det skal tro og politik derimod ikke! Hvordan hænger det mon sammen?

Politik handler om, hvordan vi lever i det samfund, vi er en del af. Det drejer sig om at træffe beslutninger, at fordele ansvar og at udøve magt. Det kan gøres på mange måder. Som danskere glæder vi os over demokratiet, hvor vi forhandler os frem til løsningerne. Andre steder findes der systemer, vi ikke bryder os om, fx diktaturer, hvor mennesker bliver undertrykt.

Tro og politik

Kristne har altid diskuteret, hvordan tro og politik hænger sammen. I Danmark siger mange: Tro og politik må ikke blandes sammen. Bag den formulering skimtes Martin Luther. Han mente, at Gud styrer verden med to hænder: Med den venstre hånd styrer han via politikerne, der skaber landets love og udøver magt. Med den højre hånd styrer han via evangeliet, når kirken forkynder Guds

I november 2010 dannede en baptistkirke, Kristuskirken på Nørrebro, rammen om en Folke-middag. 150 hjemløse og folk fra København sad om de samme borde og delte gourmetmad og liv, mens kirkens folk var tjenere og opvaskere.

kærlighed. Og resultatet bliver bedst, hvis politik og evangelium holdes adskilt. Det er de fleste baptister ikke enige i.

Guds politik

Baptister tror, at Jesu budskab er så konkret, at vi kan leve efter det i denne verden. Vi lever ikke i to adskilte verdener – en om søndagen, en anden på hverdage. For baptister ser modellen anderledes ud: Jesus blev menneske for konkret at vise os, hvordan vi bør leve med hinanden i fællesskab. Jesus kom for at lære os noget nyt. Det nye – vi kunne kalde det »Guds politik« – er et nyt livsmønster, som mennesker skal indøve. Vi går i kirke for at lære det. Og i hverdagen forsøger vi at praktisere dét, vi hørte og talte om i kirken.

Kirke og stat

Baptister mener også, at stat og kirke altid bør være adskilt. Hverken dronningen eller Folketinget bør bestemme, hvad kristne skal tro. Og kirkens folk skal heller ikke forholde sig neutralt til politikernes beslutninger. Mange baptister har gennem tiden sat sig op imod kongernes magt og de love, som parlamenterne har vedtaget. Den form for modstand i et samfund kaldes *civil ulydighed*.

Baptister har ofte været civilt ulydige. Sådan handlede de første danske bapti-

ster. De brød landets love med vilje, men på en ikke-voldelig måde. De argumenterede offentligt for deres handlinger, og de var parat til at tage samfundets straf. De fulgte med andre ord deres samvittighed. Og den var bundet af det, de troede på. *Civil ulydighed* har ofte ført til bedre forhold for de undertrykte i samfundet. *Civil ulydighed* er altså ikke undergravende virksomhed, men kan være nødvendig for et bedre demokratisk samfund.

Jesu praksis

Jesu budskab handler om at stifte fred over hækken med naboen – og i verden. Om at handle retfærdigt ved at dele med hinanden – i det danske samfund og i en global verden. Om en ny forståelse af magt – vold og overgreb er altid misbrug af magt. I Jesu praksis bliver magten synlig som kærlighedens magt overfor andre. Jesu budskab handler altså mere om vores næstes liv – end om det næste liv! Hans budskab tegner omridset af en ny samfundsorden, der skaber liv og muligheder for alle. Som kristne er vi til for at fremme det projekt.



Nye mønstre

Det er derfor ikke tilfældigt, at Jesus siger: »I har hørt, at der er sagt til de gamle, ... men jeg siger jer...« – og så følger der konkrete anvisninger på nye livsmønstre¹. Og Paulus skriver til de kristne i Rom: »Tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ... så I kan skønne, hvad der er Guds vilje: Det gode, det som behager ham, det fuldkomne«². Bibelens sidste bog understreger også, at »alt skal blive nyt«³.

Det er opgaven for kristne at arbejde på, at en ny virkelighed må bryde igennem – allerede her og nu. Det kan gøres på mange måder. Derfor er baptister meget forskellige også politisk set. De findes i alle politiske partier. Men ovenstående perspektiv er det, de fleste baptister tænker ud fra.

Da den danske regering i 1840 forbød en af de første baptister, P. C. Mønster, at holde gudstjeneste, døbe og fejre nadver, skrev han: »Jeg har ikke til Hensigt at rette mig efter en eneste af disse Forskrifter, og mens jeg vil bestræbe mig paa, at give Kejseren det, Kejsereis er, vil jeg ikke glemme at give Gud det, Guds er«.

[≡] Bent Hylleberg

[📷] Mette Rostrøm



1] Se Mattæusevangeliet kap. 5, vers 21-48.
2] Se Romerbrevet kap. 12, vers 1-2.
3] Se Johannes' Åbenbaring kap. 21, vers 1-5

Troen skal leves!

Jeg har været baptist i 25 år. I starten var jeg det, fordi jeg blev født ind i det, og siden har jeg i 11 år hver dag aktivt valgt det. Hvorfor? Fordi verden ikke skal have lov at forblive den samme!

Baptister har historisk set været progressive mennesker, der har været villige til at lide afsavn og måske endda døden for det, de troede på. Jeg synes, det både er et privilegium og et stort ansvar at høre til i den tradition. Tænk at skulle videreføre den levevis i en kultur, hvor det først og fremmest handler om, at jeg skaber mig selv! Hvordan skal jeg få kræfter til også at forandre verden?

Rollemodeller

For at kunne træde i mine baptistiske forgængeres fodspor er jeg nødt til at kende dem. Jeg må vide, hvem de er, hvad de gjorde – og derved måske finde ud af, hvordan jeg gør noget lignende.

De første baptister i Danmark var faktisk gode rollemodeller, når det gælder om at sætte præg på samfundet og

kulturen. De var med til at få indført religionsfrihed. Baptisterne ville ikke lade deres børn døbe i den lutherske kirke, som loven foreskrev. Barsedåben blev derfor ofte påtvunget deres børn. Når jeg i dag tænker på, hvor glade vi er for et land med demokrati og frihed for alle, er det sejt at følge efter nogen, der har kæmpet for frihed til selv at vælge, hvilken religion man vil tilslutte sig. Og de kæmpede vel at mærke for *alles* ret til at kunne det! Den kamp for åndsfrihed vil jeg stadig kæmpe.

Et sort forbillede

En baptist, der gør mig ydmyg og inspirerer mig til at handle, er Martin Luther King, Jr. Han var ikke dansker, men er alligevel et forbillede, jeg følger efter, da vi kommer fra den samme store kirkefamilie. Hans historie er langt mere kendt end de første danske baptisters, men det er en historie med samme tema. Det handler om med ikke-voldelige midler at udfordre myndighederne, når de med deres magt

Maria Klarskov fra København.



» Det kræver mod at være baptist, i hvert fald hvis man vil være det på samme måde som »de gamle«. «

handler uretfærdigt. King Jr. var sort amerikaner i en tid, hvor han skulle afgive sit sæde i bussen til en hvid, hvis den hvide ønskede hans plads. Der var også adskilte hvide og sorte restauranter, skoler, kirker, biografteater, toiletter mv.

Han døde for drømmen

Som 26-årig stod King Jr. i 1955 i spidsen for den hidtil største sorte, ikke-voldelige demonstration i USA: Boykotten af busserne i Montgomery, Alabama. Boykotten varede godt ét år og endte med, at højesteret erklærede loven om, at hvide havde første ret til et sæde i bussen ulovlig. De næste 13 år kæmpede King Jr. for en ikke-voldelig forandring af USA. I 1964 modtog han som den hidtil yngste Nobels Fredspris og gav alle pengene til kampen for de

sortes rettigheder. Fire år senere blev han myrdet på et motel i Memphis, Tennessee. Han blev kun 39 år, men tænk hvor stor en forskel han gjorde!

Med oprørsk ånd

Der var ofte en oprørsk og ukuelig ånd over de baptister, der blev de første til at gå nye veje. De følte sig drevet af Guds Ånd. De underlagde sig ikke blot samfundets normer og konventioner. Hvis de ikke kunne få lov til at leve et anderledes liv – med retfærdighed for dem selv og for andre – gav de ikke op. Det kræver mod at være baptist, i hvert fald hvis man vil være det på samme måde som »de gamle«. Som baptist er jeg del af en tradition, der kræver mit engagement i kamp for det, jeg tror på – også selvom det ikke er det, som statsmagten, kulturen eller naboen dikterer.

[] Maria Klarskov
[] Kasper Klarskov
og Wikipedia



Maria Klarskovs forbillede, amerikaneren Martin Luther King.

Martin Luther King Jr. (1929-1968) var amerikansk baptistpræst og borgerrettighedsforkæmper. Han er mest kendt for sin berømte tale – »I have a Dream« – i Washington DC i 1963, hvilket førte til, at han modtog Nobels Fredspris i 1964. Han blev myrdet 1968. I USA er hans fødselsdag, 15. januar, national helligdag.

Se http://da.wikipedia.org/wiki/Martin_Luther_King





Da verden kom til os

Det kirkelige landskab i Danmark er på kort tid blevet ændret, fordi verden kommer til os. Det betyder, at den etniske sammensætning i baptistkirkerne også er ændret. En mangfoldighed af kristne fra andre lande lever i dag blandt danske baptister

Der lyder sang på mange sprog i baptistkirkerne rundt omkring i Danmark. Flere hundrede kristne flygtninge er kommet til Danmark de senere år – mange af dem har tilhørt baptistkirker i deres hjemlande. Det er flygtninge fra fx Vietnam, Sri Lanka, Myanmar (Burma) og fra lande i Centralafrika. Borgerkrige og forfølgelser gjorde, at de måtte flygte fra deres land og deres hjem.

Nye udfordringer

Flere danske baptistmenigheder er derfor i dag knap så »danske« som før, fordi baptister fra mange lande nu befolker dem. Nogle steder integreres flygtningene i eksisterende menigheder, og de bringer i mange tilfælde vital fornyelse med sig. Andre steder holder de gudstjenester på deres egne sprog.

I områder, hvor der ikke er baptistkirker, er det naturligt, at de nye kristne danner egne menigheder. I de senere år har BaptistKirken støttet oprettelsen af sådanne »migrantmenigheder« både økonomisk og menneskeligt. Specielt i København og andre større byer er der dannet flere migrantmenigheder.

Gave og opgave

Danske baptister betragter det som en rigdom, at vi på denne måde bliver tvunget til at tænke ud over vores egne traditioner. Vi bliver udfordret på vores evne til at inkludere fremmede – og på vores parathed til forandringer. Det er desuden en vigtig opgave at søge at hjælpe flygtninge til at få en god tilværelse i Danmark. Derfor er mange baptister også aktive i integrationsarbejdet.

En af de store opgaver de kommende år bliver at få de etniske menigheder til at blive *en reel* del af de danske menigheder. Det drejer sig om, at vi giver migranterne muligheder for at udfolde sig på deres egne præmisser i BaptistKirkens fælles liv.

[≡] Poul Erik Jensen

[📷] Kurt Bøgsted



Nye danskere

I 2009 kom der 11.968 personer til Danmark fra vestlige lande og 9.551 fra ikke-vestlige lande. Ca. 70 % havde kristen baggrund. Blandt »TOP 10«, hvorfra de nye danskere kom, er der ingen muslimske lande. I dag har BaptistKirken ni menigheder, der er af anden etnisk oprindelse end dansk. I alt 20 »danske« menigheder har større eller mindre grupper af nydanske baptister, og i de fleste baptistkirker kommer der nydanskere.



Gilbert Rukundo, født i Burundi 1960. Præst 1993-2001 og generalsekretær 1996-2001 i Burundi. Flygtning til Demokratisk Congo 1972-1976, til Congo 1994-1996 og til Danmark 2001. Danskstudier og BA i teologi og ledelse (2009). Præst i International Baptistkirke på Amager, én af de nye etniske baptistmenigheder.



Se mere på

www.kit-danmark.dk

og



www.migrantmenigheder.dk



Baptister på flugt – og på vej

2002

Baptist og forhenværende præsident i USA Jimmy Carter modtager Nobels Fredspris

1989

Godt og vel 5.000 danske baptister fejrer 150 året for de første døpte

1948

Danske baptister bliver medlem af det nystiftede Kirkernes Verdensråd (KV)

1905

Baptisternes Verdens Alliance (BWA) stiftes; danske baptister er med

1849

Det nationale fællesskab af baptister i Danmark stiftes med ca. 1.000 døpte – Grundloven giver senere på året religionsfrihed

1839

Den første baptistmenighed grundlægges i København med 11 medlemmer – og forfølgelsen sætter ind

1834

Den første baptistmenighed på det europæiske fastland stiftes i Hamburg, Tyskland.

1792

Baptisten William Carey rejser fra England til Indien som missionær – under dansk flag og beskyttelse

1639

Den første baptistmenighed stiftes i USA (i Rhode Island)



Vil vi tage vare på vores klode?

Baptister tror som andre kristne på, at Gud har skabt verden. Tidsperspektivet kan diskuteres, men det væsentlige er, at Gud skabte verden ud af intet, og at Gud står bag alt i økosystemet: Planter, dyr og mennesker.

Bibelen fortæller på dens første sider om skabelsen af universet og vores klode¹. Mennesket er skabt »i Guds billede«. Det

betyder, at vi skal forvalte skaberværket på Guds vegne. Som mennesker skal vi handle i overensstemmelse med det, Gud vil med sit skaberværk. Vi har forpligtelser på to områder.

Skabelse, natur og miljø

At Gud skaber verden understreger, at vi er afhængige både af Gud og af alt det skabte. Naturen er vores ophav – og derfor også vores hjem. Her deler vi skæbne

med *alt* det skabte. Hvis vi som mennesker ønsker en fremtid, er denne fremtid uløseligt knyttet til naturens fremtid.

I skabelsesberetningerne understreges det, at menneskets opgave er at »herske«² over alt det skabte. Lidt senere siges det, at vi skal »dyrke og vogte«³ jorden – altså handle, sådan om en gartner eller bonde gør. I dag må vi nok erkende, at vi har »hersket« mere, end vi har »vogtet«. Vi har set jorden slet og ret som et ubegrænset

lager af råstoffer og har skabt en udvikling på bekostning af natur og miljø.

Men i den seneste generation er tanken om, at vi er forvaltere, rykket i forgrunden. Vi skal bestyre vores klode med »bæredygtighed« for øje, og derfor må vi begrænse forbruget af jordens ressourcer. Det er nødvendigt ikke blot for vores egen skyld, men også for de kommende generationer.

Vi lever i relationer

At mennesket har sin plads øverst i økosystemet og er skabt »i Guds billede«,



Grøn kirke

www.gronkirke.dk



Forældreløse børn i Burundi og Rwanda

[www.baptistkirken.dk/
index.php?id=99](http://www.baptistkirken.dk/index.php?id=99)



Mod kvindehandel

www.mitlivditvalg.dk



Emmanuel – et børnehjem i Honduras

[www.baptistkirke.dk/
aktivmission/honduras](http://www.baptistkirke.dk/aktivmission/honduras)

*Treenige Gud,
Led vore fødder, så vore fodaftryk på
denne jord bliver skånsomme
Lad os opdage dit hellige nærvær overalt
Lad os lære at værdsætte dine gaver uden
spild og destruktion
Lad os lære at berige det, som vi gør og
bruger, så det blomstrer og bærer frugt.
Amen.*

sætter os i relation til Gud, til andre mennesker, til jorden, luften, dyrene og planterne. Et sådan menneskesyn er »økologisk« i den forstand, at mennesket er skabt til at indgå i dette store fællesskab af liv. Livet er en helhed, og det kan derfor ikke stykkes op i enkeltdele – et rådyr her, en ugle der og et menneske et tredje sted. Alt liv har sin plads i helheden.

I kristen forstand er det derfor en synd at ødelægge livets helhed. Det sker, når vi driver rovdrift på skaberværket. Men det sker også, når vi undertrykker og misbruger hinanden. Det er vigtigt for baptister, at alle mennesker skal behandles ligeværdigt og retfærdigt. Det kommer til udtryk på forskellige måder.

I tre generationer – siden 1928 – har vi samarbejdet med baptistkirker i Burundi og Rwanda. Samarbejdet understøtter de lokale menigheders arbejde, de unges uddannelse og de fattige landes udvikling. I de senere år har der været en tendens til, at danske menigheder bygger venskaber

med menigheder mange steder på kloden – bl.a. i projekter, der skaber værdige vilkår for forældreløse børn i både Afrika og Sydamerika. Menighederne netværker også med andre kristne for at bekæmpe uret – bl.a. handel med kvinder i Europa.

Er der håb for jorden?

Ja, heldigvis er der det! Mange negative kræfter vil nedbryde det gode. Men Gud selv arbejder på at forny sit skaberværk. Og det er kirkens opgave at arbejde med på denne fremtid. Kirkens budskab drejer sig om frelse. Men det er en frelse, der allerede kan erfares her og nu. I det perspektiv giver det mening, at vi kæmper imod forurening og ødelæggelse af miljøet – og arbejder for bæredygtighed i naturen. Det gælder om at skabe liv og værdighed for mennesker overalt på kloden.

[≡] Jacob Broholm Møller

[📷] Natia Gotziridse Hansen



1] Se 1. Mosebog kap. 1, vers 1-4 og 1. Mosebog kap. 2, vers 4 – kap. 3, vers 24, hvor der side om side findes to beretninger om skabelsen.

2] Se 1. Mosebog kap. 1, vers 28

3] Se 1. Mosebog kap. 2, vers 15

Baptister og andre kristne

Mange mennesker synes, det er mærkeligt, at der findes så mange forskellige kirker, når alle kristne tror på den samme Gud. Der rammer de faktisk et ømt punkt! Der er historiske årsager til de mange kirkesamfund, men vi slår dog ikke længere hinanden ihjel i Guds navn!

I dag er der samarbejde mellem de fleste kristne kirkesamfund. For at det kan lade sig gøre, må vi være villige til at acceptere hinanden som kristne. Den accept er lykkeligvis vokset med årene. I mange år anerkendte baptister ikke, at barnedåben kunne betegnes som en kristen dåb. Vi anså kun dåb af mennesker, der personligt havde bekendt deres tro, som en »rigtig« dåb. Det betød fx, at et medlem af folkekirken ikke kunne blive medlem af en baptistkirke uden at lade sig døbe.

At anerkende andre

Selvom baptister kun døber personer, der selv har valgt at lade sig døbe, har de fleste baptistkirker siden midten af 1980'erne accepteret barnedøbte som medlemmer. Det skyldes en anerkendelse af, at selvom vi som kristne har delt os op i en række »familier« med forskellige

traditioner, så tilhører vi dog den samme »slægt«. At vi tjener den samme Herre, skulle gerne kunne ses ved, at vi kan leve og arbejde sammen. Det betyder dog ikke, at alle skel mellem kirkerne er forsvundet. Der er stadig noget at arbejde med!

Baptisters bidrag

Når kirkesamfund samtaler og arbejder sammen, har alle noget at bidrage med. Hver kirke har noget, der er afgørende at få løftet frem. Vi kan ikke undvære hinanden som kirker, og vore kirkers forskellighed bidrager til helheden. Her er nogle af de mærkesager, som er vigtige for baptister i den samtale – uden at det dog er noget, vi har patent på:

Tro: Troen er først og fremmest et personligt forhold til Gud. Fra dette forhold – som vi indgår med dåben – springer engagementet for vores næstes liv og for en retfærdig verden

Kirke: »Kirke« er først og fremmest hver lokal menighed, der bekender troen på Jesus og søger at følge ham. Baptister advarer mod alliancer mellem staten og nationale kirker

Bibel: Samtalen om tro og liv tager altid udgangspunkt i Bibelen, især i evangelierne fortællinger om Jesus

Samvittighed: Ingen stat eller politisk system bør bestemme over den enkeltes valg af livsanskuelse. Baptister er derfor meget optaget af menneskerettigheder mv., ikke mindst religionsfrihed

Lokalt, nationalt, globalt

Danske baptister arbejder både lokalt, nationalt og globalt sammen med andre kristne kirker i mange forskellige sammenhænge. På højre side kan du se forskellige former for mellemkirkeligt arbejde, hvor baptister er med. I Danmark findes pt. 53 baptistkirker, ca. 2300 folkekirker, ca. 45 katolske kirker samt adskillige andre kirkesamfund og selvstændige frikirker.

- [≡] Bent Hylleberg
- [🗺] Kirkernes Integrations Tjeneste



Nydanske kristne har gjort St. Bededag til en international manifestation flere steder i Danmark.



» Danske baptister arbejder både lokalt, nationalt og globalt sammen med andre kristne kirker i mange forskellige sammenhænge. «

Om danske baptister

Menigheder www.baptistkirken.dk

Børn og unge www.bbunews.dk og www.dbs.dk

Efterskoler www.tpoe.dk og www.rebildefterskole.dk

Om mellemkirkeligt samarbejde med andre kristne i Danmark

Danske Kirkers Råd www.danskekirkersraad.dk

Det danske Bibelselskab www.bibelselskabet.dk

Evangelisk Alliance www.evangeliskalliance.dk

Dansk Missionsråd www.dmr.org

Om mellemkirkeligt samarbejde i international sammenhæng:

I de enkelte lande er baptistmenigheder typisk sammensluttet i et eller flere kirkesamfund, der kalder sig forbund eller samfund (engelsk Unions) www.en.wikipedia.org/wiki/Baptists

Europæiske baptister driver i fællesskab teologisk uddannelse i Prag www.ibts.cz

Baptisternes Verdens Alliance (BWA) er et samarbejde mellem 218 baptistkirker med ca. 41 millioner døbte medlemmer, fordelt på mere end 120 lande www.bwanet.org

Danske baptister har været medlemskirke i Kirkernes Verdensråd siden dets stiftelse i 1948 www.oikoumene.org

Hvilken religion er den sande?

Der findes mange religioner i verden, og i historiens løb har der været kæmpet mange krige om »den sande religion«. »Min Gud er bedre end din Gud!« – sådan kan det også lyde i dag. Som oftest har såkaldte religionskrige handlet mere om politiske stridigheder mellem forskellige befolkninger end om indholdet af religionen. Men det er en anden historie.

Religion kan misbruges

Til trods for Jesu ord om, at man skal elske sin fjende, er kristendommen også blevet misbrugt til at retfærdiggøre krige og tvinge mennesker til at skifte religion. I dag kan man stadig høre religiøse fundamentalister, der i en misforstået opfattelse af, hvad det vil sige at være tro imod »Sandheden«, mener, at de har ret til at slå andre mennesker ihjel, fordi de ikke tror som de selv.

Sandheden er udødelig

Begrebet »Sandhed« er vigtigt for baptister. Faktisk blev mange baptister på reformationstiden – i 1500-tallets Europa – slået ihjel for det, de troede på som sandhed. Da de lod sig døbe med bekendelsesdåben (se side 18), blev de forfulgt af alle andre kristne i samtiden. Men de fastholdt den sandhed, de havde fundet,

» Først og sidst tror baptister, at Sandheden er en person – nemlig Jesus. «

helt ind i døden. Nogle blev druknet, andre hængt, når de trådte ud af de daværende kirker og dannede deres egne frie menigheder. Da en af de tidlige baptistledere, *Balthasar Hübmaier*, blev brændt på bålet i Wien i 1528, lød hans sidste ord: »Sandheden er udødelig!«

Religionsfrihed

Baptisterne blev ofte selv forfulgt af regenter og statskirker i Europa. Derfor har kampen for det enkelte menneskes ret til at følge sin samvittighed i spørgsmål om tro og livsholdning altid været central for baptister. Ofte blev baptister forfulgt i deres hjemlande, og de måtte flygte for livet.

Det blev i USA, at kampen for samvittighedsfrihed i moderne tid først lyk-

kedes. Det skete, da baptisten *Roger Williams*, der var flygtet fra England, grundlagde staten *Rhode Island* i 1639. Han kaldte hovedstaden *Providence*, Guds forsyn, for her blev drømmen om religionsfrihed med adskillelse af stat og kirke virkeliggjort. Roger Williams marmorstatue står derfor i dag på *Capitol Hill* i Washington D.C. Hans feltråb lød: »Jeg vil kæmpe såvel for min egen som for mine modstanderes ret til at tænke, tro og tale frit, idet jeg samtidigt forbeholder mig ret til at være uenig med dem«.

At tjene sandheden

Selv om det er en personlig sag at finde sandheden, er det ikke ligegyldigt, hvordan vi omgås den. Sandheden er noget, vi

Læs mere om historiske personligheder

Balthasar Hübmaier

http://en.wikipedia.org/wiki/Balthasar_Hubmaier

Thomas Helwys

http://en.wikipedia.org/wiki/Thomas_Helwys

Roger Williams

[http://en.wikipedia.org/wiki/Roger_Williams_\(theologian\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Roger_Williams_(theologian))

William Carey

[http://en.wikipedia.org/wiki/William_Carey_\(missionary\)](http://en.wikipedia.org/wiki/William_Carey_(missionary))

må glæde os over, aldrig noget vi bør hovere over. Vi tror, at sandheden dybest set er en gave fra Gud. Derfor må det kristne budskab altid forbindes med ydmyghed. Samtidigt gør sandheden noget ved os. Den forandrer vort liv, gør os rede til – i kærlighedens navn – at tage os af mennesker og af skaberværket.

Først og sidst tror baptister, at Sandheden er en person – nemlig Jesus¹. I ham ser vi det sande liv, som Gud har skabt mennesker til at leve. Den eneste måde at fortælle om Sandheden på er ved at søge at leve, som Jesus levede.

Baptister tror ikke, at alle religioner er »lige gode«. Og som religion er kristendommen heller ikke udelukkende kendt for det gode. Men vi tror, at alle religioner er »lige underordnet« – underordnet Jesus Kristus!

[≡] Bent Hylleberg

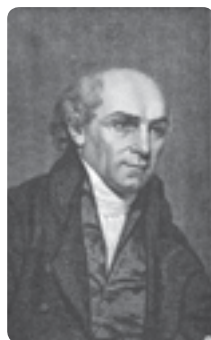
[📷] Per Bækgaard og Wikipedia



1] Se Johannesevangeliet kap. 14, vers 6



Balthasar Hübmaier blev brændt på bålet for sin tro – i Wien i 1528.



Roger Williams valgsprog var: »Jeg vil kæmpe såvel for min egen som for mine modstanderes ret til at tænke, tro og tale frit, idet jeg samtidigt forbeholder mig ret til at være uenig med dem«.

Englænderen William Carey skabte den første baptistmission til Indien i 1793.



Når vi vil ha' brise – så sender Du storm

Der skrives mange nye salmer og digte, hvor inspirationen er hentet fra Jesu forkyndelse. Her kan du læse en salme om det, som Gud gør, når vi vælger vores egen magelighed – eller når vi ser stort på det, Gud er i færd med at gøre i den verden, han elsker. Så vender han perspektivet på hovedet – for at få os til at se på os selv og vores verden, som han ønsker!

Det er udtryk for en tankegang, som alle kristne kirker vedkender sig. På kirkens gamle sprog hedder det *Ekklesia semper reformanda*: Som kirke må vi altid være parat til at lade os irettesætte – eller reformere – når vi møder et nyt perspektiv fra Jesu forkyndelse, som vi ikke tidligere har fået øje på.

Når vi vil ha' brise,
så sender Du storm
og blafrende sejldug og hængsler
Når vi kun vil nøjes,
så kalder Du frem
til dunkende, glødende længsler.

Når vi vil ha' pænhed
og vandkæmmet stil,
så gi'r Du os ugler i håret
Når vi vil ha' fokus
på heling og fred,
så sætter Du fokus på såret

Når vi vil ha' skønsang
og meditativ ro,
så vælter Du ind med din verden
Når vi vil ha' stemning
og dulmende fred,
så skriger Du taktløst om smerten

Når vi vil ha' skønhed
og lækkert design,
så trækker Du uvorne ridser.
Når vi vil ha' alvor,
så prikkes Du hul
på stramhedens strenge præmisser

Når vi vil ha' vaner,
rutiner og styr
på alt, hvad vi tænker og ejer,
så vender Du vrangen
på hvad, der er ret
og smækker et låg på Hr. Plejer

Når vi vil din kirke
med alt det, vi har
– en bylt fyldt med drømme på nakken
Så mind os, åh Herre,
om, hvem der er med:
Om Jesus, der følger med pakken!

Troels Thorndal, 2008



DANMARK
PP

UDGIVERADRESSERET
MASKINEL MAGASINPOST

ID-Nr.: 46476

Afsender:
**Baptistkirken
i Danmark**

Lærdalsgade 7, st. tv.
DK-2300 København S

ISSN 1901-4635